

[Herluf Rasmussen.]

har gjort det nu. Jeg synes, det er meget vigtigt, at en bestemt person er i stand til ganske konkret stadig væk at huske dette spørgsmål, medens de andre ligesom svæver og det hele munder ud i erindringsforskydninger. Specielt hvad angår det kronvidne, om jeg så må sige, som den højtærede forsvarsminister har benyttet sig af, Nissen Blom, så har han jo i hvert fald adskillige gange i denne redegørelse tilkendegivet, at det kniber lidt med at skelne sagerne fra hinanden. Jeg tror ikke, at offentligheden, og jeg tror heller ikke, at vi, der sidder her, kan være tjent med fortsat at skulle koge suppe på disse sager, hvis jeg må bruge det udtryk. Hvis vi i dag går herfra uden at bestemme os til at foretage noget virkelig dybtgående, så kører hele denne historie videre og videre; vi får ikke sat bom for noget, der muligvis er forkert, og vi får heller ikke skabt oprejsning til folk, der har krav på oprejsning.

Per Hækkerup: Også jeg vil gerne, men uden forbehold, takke de to højtærede ministre for de redegørelser, de har givet det høje ting som svar på den stillede forespørgsel. Jeg må sige, at jeg er noget forundret over, at ordføreren for forespørggerne, det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen, kunne fortsætte den tale, hvormed han begrundede forespørgslen, på den måde, som han gjorde, efter at de pågældende redegørelser var afgivet, og jeg er ikke mindst forundret over den tone, det ærede medlem benyttede, den undertone, det ærede medlem lagde ind i sin karakteristik af de svar, de to højtærede ministre havde givet.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge den højtærede justitsminister, om jeg har forstået det rigtigt således, at de oplysninger, som i Knud Skou-sagen er kommet frem under omtalen i pressen, har været de instanser bekendt på det tidspunkt, da afgørelsen om henlæggelsen og oprejsningserklæringens udstedelse blev

foretaget. Det forekommer mig efter den formulering, svaret har fået, at det kun kan opfattes således, at der ikke er fremkommet nye oplysninger i sagen. Hvis det er tilfældet, kan det ærede medlem hr. Herluf Rasmussens sidste tale kun forstås således, at det ærede medlem åbenbart mener, at det grundlag, hvorpå man siden 1945 har behandlet disse sager, ikke er tilfredsstillende, og noget sådant har jeg ikke bemærket at det ærede medlem eller andre repræsentanter for hans parti har givet udtryk for.

Jeg mener ikke, at det ærede medlem har nogen som helst adkomst til at sige, således som jeg opfattede det ærede medlems ord: man ønsker altså ikke at undersøge, om der ligger forbryderiske motiver bag. De redegørelser, vi har fået, dokumenterer jo netop, at man i den konkrete sag, der har været rejst, har undersøgt det, og når det ærede medlem taler om svævende forklaringer, er jeg for så vidt enig med ham. Jeg synes jo nok, at man efter den redegørelse, vi har fået fra den højtærede forsvarsminister, og efter det, der har været fremme i pressen om denne sag, har det indtryk, at det netop i meget høj grad er svævende talemåder, løse rygter, ting, som folk ikke står ved, ikke vil lægge navn til, der har dannet udgangspunktet for det ærede medlems forespørgsel. Og når det ærede medlem sagde, at man havde udset sig Knud Skou som et offer, synes jeg også, det ærede medlem allerede har truffet sin afgørelse og afsagt sin egen personlige dom i dette spørgsmål. Det forekommer mig, at sagen, så vidt den er oplyst over for os alle, på ingen måde kan berettiggende det ærede medlem til en sådan udtryksmåde.

Derfor, når det ærede medlem taler om, at nu må der bringes en afslutning på disse sager, nu må det være sådan, at der ikke længere kan koges suppe på dem, nu må det være sådan, at der ikke længere kan bæres ved til et bål, så de ulmende gløder, der er, kan blusse op, forekommer det mig, at det ærede medlem netop gennem sin